

Morten Dahlins tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Morten Dahlin
Politisk ordfører for Venstre

Dato

5. oktober 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Jeg vil gerne fortælle jer om Julius. Julius er kun 13 år. På en familieferie til Grækenland blev han inspireret til et vaskeægte iværksættereventyr. Det gjorde han, fordi han så nogle af de lokale, der tjente penge på at udleje solsenge med parasoller. Men Julius fangede hurtigt, at vejret i Danmark ikke er til at basere en forretning på, at folk vil betale for at ligge i skyggen.

Derfor måtte han gå en anden vej, og det gjorde han så. Sammen med sin far samlede han gamle paller og materialer fra genbrugspladsen og gik i gang med at bygge en bod hjemme i indkørslen. Den bod fik han lov at stille op i Valby Idrætspark, så han kunne sælge kage, snacks og søde sager, når Boldklubben Frem spiller fodbold i tredje division. Det blev hurtigt en succes, og det gjorde det, bl.a. fordi Julius ikke kun har investeret arbejdskraft i den lille virksomhed, men alle konfirmationspengene er gået til forretningen, så han bl.a. har kunnet udvide med en slushice-maskine, og det har sat gang i salget.

Nu har Julius ikke kun en bod i Frem, nej, nu har han både boder på stadion i Hvidovre og i Brøndby, hvor han er med til at skabe den der helt særlige stemning, som så mange af os nyder hver søndag, og jeg behøver ikke at fortælle jer, at boden i Brøndby selvfølgelig sælger bedst. Og hvor andre hænger plakater af fodboldidoler eller popstjerner op, har Julius fået printet sine budgetter ud og hængt dem op på væggen hjemme på drengeværelset, og der ligger han så og drømmer, og han drømmer stort. Når han fylder 16 år, vil han omsætte for mindst 1 mio. kr. – eksklusiv moms. Man kan ikke andet end at være imponeret, og derfor er jeg også glad for, at Julius er til stede her i dag på tilhørerpladserne sammen med sin – det er jeg helt overbevist om – meget stolte far. Julius og hans historie er et eksempel på alle de værdier, vi i Venstre gerne vil have præger vores land: Virkelysten, den her iver efter at gøre noget, skabe noget, gøre en forskel; arbejdsomheden, visheden om, at intet er blevet skabt af at sidde

derhjemme og vente på, at det kommer til en – det kræver en indsats, hvis man vil frem i tilværelsen og forfølge sine drømme – ansvaret, et eller andet sted en modreaktion på den der tendens, vi desværre ser nogle steder i samfundet, hvor man, hver gang man får et problem, så beder kommunen om at løse det, i stedet for selv at tage et ansvar. De værdier har vi brug for.

Men Julius er også nået dertil, hvor han støder på systemet – I ved, den offentlige sektors kontrol, afgifter og bureaukrati. Julius må faktisk ikke engang eje sin egen virksomhed. Det synes systemet ikke han er gammel nok til, og det er et problem, for fødevaremyndighederne ånder ham i nakken. Virksomheden skal jo fødevaregodkendes, men den godkendelse kræver, at man får et cvr-nummer. Men det cvr-nummer fortæller erhvervsmyndighederne ham at han ikke er gammel nok til at få. Hvis det ikke var så tragisk, var det jo nærmest sjovt, og desværre er det ikke kun unge iværksættere, der bliver ramt og begrænset af systemet. De unge, der vil have et fritidsjob, møder i den grad også det tunge system. De må gerne stå i delikatessen nede i supermarkedet, men de må ikke skære et stykke pålæg til kunden. De må gerne flytte en kasse øl i butikken, men altså kun hvis øllerne er tomme. De må gerne feje på lageret, men kun hvis pappresseren er slukket.

Det er ikke regler, der fremmer virkelyst, det er ikke regler, der fremmer arbejdsomhed, det er ikke regler, der fremmer ansvar. Det er regler, der kun fremmer systemet, og hele vores samfund er fyldt med den slags regler på alle mulige områder. De rammer unge, ældre, virksomheder og ansatte, alle, og de er helt sikkert opstået i en uheldig alliance mellem en politiker, der gerne ville virke handlekraftig, og en bureaukrat, der sad ved sit skrivebord langt væk fra virkeligheden. Måske er det den slags regler, der gør, at markant færre unge i dag har et fritidsjob end før finanskrisen, og måske er systemets regler årsagen til, at vi, når det kommer til iværksætteri, klarer os markant dårligere end vores nabolande.

Vi har færre vækstvirksomheder end vores naboer, vi ligger på en skuffende 20. plads i EU, vi har færre børsnoteringer end vores nabolande. De seneste 5 år har vi skrabet bunden i Norden, og sidste år var der kun én ny børsnotering i hele Danmark. Men der findes også en statistik, hvor vi ligger i toppen, og den handler om, hvor mange af de mest værdifulde iværksættersucceser der er rejst ud af landet. 7 ud af 11 af de største succeser siden årtusindskiftet har flyttet deres hovedkvarter ud af Danmark. Det skal vi gøre noget ved.

Ikke alle skal være som Julius, men vi skal tæmme systemet og slippe virkelysten, ansvaret og skabertrangen fri, med mere optimisme på vegne af dem, der har modet og drømmene til at skabe deres eget. Og det kan vi, hvis vi vil – hvis vi tør tage et opgør med de regler, der gør, at iværksættere bliver lagerbeskattet fra hus og hjem af værdier, der slet ikke findes i virkeligheden; hvis vi tør fjerne den skov af snubletråde, der i dag er lagt ud i det offentlige system. Derfor ser vi frem til at lave en bred og fornuftig aftale om iværksætteri med fokus på virkelyst, ansvar og arbejdsomhed, og vi ser også frem til at lave en bred og fornuftig skatteaftale, hvor vi sænker skatterne for milliarder og sikrer os, at hårdtarbejdende skatteplagede danskere kan få lov at beholde nogle flere af deres egne penge. Det er faktisk forudsætningen for, at vi også i fremtiden kan holde hånden under velfærden. Hvis der ikke skabes vækst, er der ingen velstand; hvis der ikke er velstand, er der ingen velfærd, ingen investeringer i sundhed, psykiatri, ældrepleje, ingen penge til at investere i den grønne omstilling og nå vores klimamål på en måde, hvor vi udvikler både landbrug og industri.

Lad mig give et eksempel. Med de nuværende skatteregler er der mere end 100.000 deltidsansatte, der oplever, at de får en højere skatteprocent på den sidsttjente krone, hvis de går på fuldtid. Det giver jo ikke mening. Det er klassisk systemløsning, og det skal vi ændre, ikke for at tvinge folk til at gå op i tid, men fordi vi skal gøre det mere attraktivt, så folk selv har lyst. Jeg anerkender, at der er nogle partier, der er uenige med Venstre i, at de danske familier fortjener lidt ekstra økonomisk pusterum. Det kan man sagtens være imod, hvis man er socialist, men jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor venstrefløjen nægter at bruge skattelettelser som et middel til at sikre fremtidens velfærd. I en tid, hvor vi har brug for arbejdskraft til at nedbringe ventelisterne, skal det da kunne betale sig at gøre en ekstra indsats. Julius sagde noget interessant om hans virksomhed, da jeg mødte ham første gang: Jeg lærer noget andet end i skolen; jeg har lært at lave regnskab, og så har jeg lært en masse om kundeservice. Og det om skolens synes jeg er interessant. For hvis jeg skal være helt ærlig, har statens overmagt også fået overtaget her.

I alt for høj grad er vores skole blevet systemets skole frem for at være folkets skole, med et lighedsmageri, hvor alle elever skal igennem det samme uden fokus på, hvad der er bedst for den enkelte, med for mange detaljerede, centralt dikterede læringsmål. Man kan bare tage formålsparagraffen i folkeskolen. I dag skal eleverne være fortrolige med dansk kultur og have forståelse for andre

landes kultur, og så skal skolen skabe forståelse for menneskets samspil med naturen og sikre en alsidig udvikling. Man kan ligefrem fornemme, hvordan det er blevet til i et politisk kompromis, hvor alle partier lige skulle have deres egen lille bid med.

Hvad med at fokusere på, at eleverne lærer noget? Eller hvad med at lade dem, der i skolen har oplevet nederlag på nederlag, komme ud at snuse lidt til virkeligheden i stedet for at tvinge dem til at gå igennem det samme forløb som alle de andre? For lad os være ærlige: Det er jo sådan noget, der skaber frustration, både for dem selv og resten af klassen. Den bogligt stærke dreng skal ikke nødvendigvis have den samme afslutning på folkeskolen som den skoletrætte pige. Hvis vi skal skabe lige muligheder, skal vi turde behandle folk forskelligt; børn og unge er ikke ens.

Jeg ser frem til, at vi kan lave en aftale, der vrister skolen fri af systemets favntag og giver eleverne den bedste mulighed for at være den bedste udgave af dem selv, med virkelyst, arbejdsomhed og ansvar, og de værdier er vigtige for Venstre, fordi vi tror på, at de er vigtige for Danmark. Og uanset om vi taler iværksætteri, sundhed, klima eller uddannelse, er vi overbevist om, at ingen af vores udfordringer bliver løst, hvis ikke vi former et samfund, hvor systemet fylder lidt mindre, og hvor mennesket og fornuften fylder lidt mere. Det er på den måde, vi får virkelysten, arbejdsomheden og ansvaret til for alvor at blomstre. Tak for ordet.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Folketingstale, Politisk tale, Venstre

Relateret

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-dahlins-tale-ved-folketingets-abningsdebat>